

gene, som meget let kunde lede til, at der paa mange Steder kunde blive valgte Mænd, som slet ikke vare i Besiddelse af Communens Tilid, og jeg kan derfor ikke andet end slutte mig til Fleertallets Forslag i dette Punkt. Hvad nu angaaer den Retskyndighed og den juridiske Dannelse, som tidligere har været omtalt at burde være tilstede hos Forligsmæglerne, da er denne Side af Sagen efter min Mening ikke ganske uvæsentlig, idet jeg troer, at det altid har sine gode Sider, at Forligsmæglerne kunne give Parterne en nogenlunde klar Fremstilling om, hvorledes Sagen vil blive betragtet af Retten, saafremt Forlig ikke opnaaes; men seer man hen til de bestaaende Forhold, saa fremgaaer det ingenlunde deraf, at den juridiske Dannelse er en absolut Nødvendighed for at være Forligsmægler; thi de nuværende Forligsmæglere ere i Reglen Borgere i Kjøbstæderne, som have en eller anden Næringsdrift, og om ogsaa Nogle af dem for en 20—30 Aar siden have taget dansk juridisk Examen, vil deres Retskyndighed, ifølge deres øvrige Beskæftigelse, for endeel tabes, og efter min Mening ikke gaae meget forud for, hvad man kalder almindelig Dannelse, og jeg mener saaledes ikke, at de juridiske Kundskaber ere absolut nødvendige for at være Forligsmægler. Der er endnu et andet Punkt, som jeg skal tillade mig at omtale, og det er navnlig Slutningen af § 3, hvor det hedder: en Fredsmægler er fritagen for alle andre offentlige Ombud. Det forekommer nu mig, at man vilde være i stor Forlegenhed med at udfinde, hvad det virkelig er, denne Mand er fri for; thi det kan dog vel ikke være Meningen, at en Fredsmægler skulde nyde samme Fritagelse som f. Ex. en Sognefoged; det kan jeg ikke troe. Og derfor forekommer det mig, at de Ord „offentligt Ombud“ slet kunne misforstaaes og give Anledning til Forespørgsler; jeg vilde derfor meget ønske, at der enten bliver

udtalt, hvad det er for Fritagelser, der tilfigtes, eller ogsaa der til 3die Behandling bliver tilføjet en Bestemmelse, der gjør det mere klart, hvad det er for Fritagelser, der tilfigtes. Med disse Ord og med disse Bemærkninger skal jeg altsaa slutte.

Ordføreren: Da der i de allerfleste Retninger, hvori der er blevet fremsat Bemærkninger mod vort Forslag, ikke er stillet noget Ændringsforslag, saa have disse Forhandlinger ikke nogen synderlig praktisk Interesse. De ærede Talere have jo ikke villet, at hvad vi have foreslaaet, skulde undergaae Forandringer, da de Intet selv have foreslaaet. De kunne altsaa ikke komme til andet Resultat end det, som foreligger i vort Forslag. Jeg skal derfor kun ganske kort imødegaa enkelte af de fremkomne Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har meent, at det kunde medføre nogen Ulempe og Utydelighed, at det ikke tilstrækkeligt er betegnet i Udkastet, at en Jurisdiction kan henhøre under flere Amter. Udvalget har meent, at disse enkelte Tilfælde, hvor Saadant maatte finde Sted, slet lode sig ordne ad den administrative Vej. Imidlertid skal jeg ikke undlade at bringe Sagen paa Bane i Udvalget, for at erfare, om det mulig skulde finde en Bestemmelse i saa Henseende fornøden. Han har fremdeles savnet en Bestemmelse i vort Forslag om, inden hvilken Tid Forslag om Beskikkelse til Fredsmægler skulle indkomme fra Sogneforstanderskabet. Heri havde han dog vistnok Ret; thi, der staaer i § 2, at Sogneforstanderskaberne skulle „hver især dertil indstille To inden den Tid, som af Amtsrådet bestemmes“. Den Bestemmelse, han har savnet, findes altsaa udtrykkelig i vort Forslag.